10de JAARGANG — CURACAO DEN 4n. MAART 1893 — N° 479

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—.
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 *tot* 7 *regels fl* 0.50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— *pa tres luna, pagar padilanti.*
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— *pa anja.*
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 *té* 7 *regel fl* 0,50, *cada regel mas fl.* 0.07½.

HET PAUSELIJK GEZANTSCHAP IN DE VEREENIGDE STATEN

De vestiging van een blijvend pauselijk gezantschap in de Vereenigde Staten van N. A. is een hoogst belangrijke gebeurtenis. De hooge kracht en het beleid van Z. H. Leo XIII, die sprekende trekken zijner heerschappij over de katholieke wereld, kozen tot zulk een gewichtige daad het juiste tijdstip, de eerste voorwaarde van een gelukkig welslagen. De jonge Amerikaansche Kerk is inderdaad den kinderlijken leeftijd uitgetreden. De stichting der Universiteit van Washington leverde het bewijs. Gedurende een eeuw van vollen wasdom heeft zij zich als het mosterdzaadje van het Evangelie ontwikkeld tot een grooten boom in welks takken alle vogelen des Hemels eene schuilplaats vinden. Maar het wordingstijdperk is afgesloten; thans opent zich het tijdvak der bestendiging: het pauselijk gezantschap is er het zinnebeeld van. De Vereenigde Staten zijn niet langer een missieland, maar zijn verheven tot den rang van eene Kerk, versierd met al den luister eener volmaakte instelling.

De instelling van het gezantschap beantwoordde dus tijdelijk aan een vooruitgang en aan eene behoefte. Strijdt eene Christelijke gemeenschap om het bestaan en verbetert zij iederen dag haar stelling ten prijs van zware offers, dan brengt het heroïsme van zulk een apostolaat talrooze ongelegenheden mede. De kerkelijke tucht is dan dikwijls een ijdel woord, een vrome wensch. Wat worden in zulke omstandigheden van de canonieke regels? Waar zijn de regelmatige betrekkingen tusschen bisschoppen, priesters en volk? Ja, worden onregelmatigheden niet al te dikwijls regel? Alwie de Vereenigde Staten van nabij bestudeerd hebben, zullen eenparig verklaren, dat het oogenblik gekomen was deze op de rots van traditie en recht te vestigen. Het apostolisch gezantschap zal de heerschappij van nauwlettende tucht en onomkoopbare gerechtigheid inwijden.

Bij het optrekken van het gebouw te midden van den vijand zijn de werklieden eendrachtig. Tweedracht en naijver zijn onbekend. Maar als het werk voltooid is en beveiligd tegen alle gevaren, dan hernemen de menschelijke gevoelens hunne rechten. Dan doet zich de verscheidenheid der karakters gevoelen en twee groepen van het groote gezin der menschheid leggen hun sympathieën aan den dag. Hun psychologische eigenschappen ter eener zijde blijken bezield door een breedopgevatte, grootmoedige ijver; een edele begeerte om met den tijd mee te gaan zonder nochtans een enkel beginsel, een enkel recht prijs te geven; een allerlevendigst verlangen om zich te schikken naar de nationale eigenaardigheden om den goeden uitslag van het streven en strijden voor de deugd en de waarheid te verzekeren.

Ter andere zijde getuigt een andere opvatting, die zich vertoont door de eerbiedige vereering van het absolute en traditioneele; men vreest den toevertrouwden schat te besmetten door contact met de in de historie wortelende toevalligheden van het midden, waarin— d. i., het ras, waarmêe men verkeert. Laten de dagelijksche werkzaamheden den werklieden Gods eenige vrije oogenblikken dan komen beide opvattingen met elkaar in botsing. Dan is het niet alleen Rome's recht maar ook zijn plicht tusschenbeide te komen en tot gematigdheid en vrede terug te voeren. Leo XIII heeft de gelegenheid waargenomen met eene juistheid die zijn blik tot eer strekt. Heeft de Kerk van Europa geen zedelijk martelaarschap doorstaan onder den druk van zulke verdeeldheden? Zouden wij de getuigen zijn van zooveel verwoesting, vernedering en verval in Europa als Rome den stroom dier tweedrachtigheden had kunnen bedwingen? En licht er niet een schoonere dageraad aan den horizon der toekomst sedert Leo XIII erin slaagde den vrede op den verbitteringvoedenden strijd te doen volgen?

Door zijn krachtig en edel initiatief bespaart Leo XIII deze kwalen aan de Vereenigde Staten. De historie zal er hem dank voor zeggen.

De ure drong dan ook. De schoolkwestie en de nationale naijver dreigden onweders te doen losbarsten. Door zijn ongewone en eigenaardige samenstelling biedt Amerika een getrouw beeld van het catholicisme, maar die universaliteit brengt onmiskenbare gevaren mede.

Bij de uiteenloopendheid van menschelijke verstanden en karakters komt nog het verschil van rassen en volkeren. Het is geheel natuurlijk dat iedere natie naar het overwicht streeft. Voor afgunst en naijver staat de deur wijd geopend. Daarom is Rome juist een uitgelezen smeltkroes voor al die krachten; door de Kerk toch komt de goddelijke samensmelting van tegenstrijdige en middelpuntvliedende elementen tot stand.

Bewonderenswaardig voorrecht, dat geen enkele andere instelling op aarde ooit bezeten heeft en dat, menschelijkerwijze gesproken, de voorwaarde is van de onsterfelijkheid, de granieten hechtheid der Kerk. Welk een weldaad is de centraliseerende macht van het Pausdom bijgevolg voor de volkeren! Zonder zijn tusschenkomst, zou het katholieke deel van Amerika de prooi worden van een bekrompen nationaliteitszucht.

Door de Kerk zullen al de verschillende nationaliteiten en volkstammen der Ver. St. Amerikaansch worden, het land groot maken en der Kerk zelve een onvernietigbaren invloed geven.

Daarom heeft het groote publiek met blijdschap Mgr. Satolli als gezant des pausen ontvangen. Het heeft een voorgevoel van een tijdvak van vrede en vooruitgang.

Dank zij der hooge bekwaamheid van Mgr. Satolli en het verzoenend en bezadigd optreden van den onsterfelijken Leo XIII is voor Amerika een nieuwen horizon verschenen. De toekomst zal al dit in goede aarde geworpen zaad doen ontkiemen en doen opschieten in gouden halmen.

Dat zijn de actueele voordeelen van dit gezantschap. Als de Vereenigde Staten hun glorievolle roeping hebben vervuld zal Europa wellicht zijn voordeel doen met dit groote voorbeeld. Wat er van zij, Leo XIII heeft een onsterfelijk werk verricht. Als Guizot in zijne *Memoires* den staatsman teekent, somt hij verscheidene hoedanigheden op, onmisbaar voor een ambt, dat in waarheid het hoogste is in de maatschappij, omdat het deze geheel begrijpt en omvat.

Leo XIII bewijst door zijn politiek in Frankrijk en Amerika, dat hij in de hoogste mate deze gave bezit, welke velen zoo gaarne aan het geestelijk Opperhoofd der Kerk ontzeggen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Dinsdag avond ll. keerde de Hollandsche boot *Willem II*, na de haven verlaten te hebben, om, en zond een boot uit. Men meent, dat er een man over boord was gevallen. De uitslag dezer uitzending is niet bekend.

De Steamer *Cuban*, die sinds 17 Januari ll. op *Klein Curaçao* was vast geraakt, is eindelijk vlot, en zal weldra, na herstel der averij, de terugreis aanvaarden.

Bij gouvernements-beschikking is aan den heer A. J. C. Krafft, hoofdcommies ter administratie van financiën, tevens secretaris van de Gouvernementsbank, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

is de waarneming opgedragen:
a. van de betrekking van Administrateur van financiën, aan den heer F. J. Olivier, Gezaghebber van St. Martin N. G.

FEUILLETON.

E ESCAPULARIO DJE ESCLAVO

Un relato tó dje parti di mundo habitá pa hende pretoe.

Den bo imaginación, bondadóso lector, digná bo acompañá mi pa un momento más aljá di cóstanan di nos, querida patria, sí, aljá leeuw na e otro banda di océano, den interior di Africa. Alji den un región hermosa, rica di palmera, na vecindário di un gran lago, e misionéronan católico di orden di San Domínico a establecé un misión. E cercado di tabla, torenchi di paloe dje iglecita i e cruz alta dje misión, plantá meimei di plas dje misa, ta suficiente pa haci e apacible lugar ser reconocé fô dj aleeuw. Alji ordinariamente ta reiná un silencio sepulcral durante hóranan caluroso di día; i den e hóranan alji koe ráyonan di solo casi ta abrazá hende, mayoría dje misionéronan hunto coe nan jioenan adoptivo ta den sombra na alrededor dje coenucoenan di arroz i maisji koe nan mes ta cultivá.

Riba e día sin embargo koe nos relato ta principiá, parcé nan a desviá, den e misión, fô di orden di día. Plazoleta dje iglecita ta toer yená di misionero, di muchá i di négronan dje vecina aldeanan cristiana. Ansia, temor, susto di nan corazón ta visible den nan cara.

Motivo dje consternación, dje movimiento extraordinario ta un noticia koe algún negro fugitivo a trecé pa e páternan algún hora pasá. Un multitud di árabe, cogedó di negro, a caí asesinando é incendiando den tera, esclávizando toer koe nan apoderá di nan. ¡ Ki un porvenir horrible pues ta sperá habitánenan també dje misión!

Pa e momento alji, sin embargo, e temor ta ainda prematuro; ainda un solo cogedó di negro no a presentá na nan vista. Ma tan pronto anochi cerrá, briljo di candela aki aljá ta iluminá horizonte — chózanan di négronan koe ta kimá — esai ta antorcha dje musulmánnan inhumano.

Su manecé na kibramente di día, vanguardia di un caravana ta bajando poco poco pendiente dje cerro vecino. Capa blanca sucia dje guárdianan árabe ta sobresalí riba e bistí di diferente color dje négronan mará. No distante dje misión, den sombra di un magnifico platanal, nan a campá. Mirando esai, e misionéronan ta deliberá si nan ta estado, sí ó nó, di devolvé, coe arma na manoe, libertad na nan roemannan pretoe na poder dje bárbaronan aljá fô. Ma ¡ ai ! cuanto más nan corazón ta arrastrá nan pa hací un semejante esfúerzo, tanto más juicio ta bisá nan "¡ nó !" Si e páternan tabatin á lo menos, na nan disposición, un puñado di soldá europeo ejercitá, si nàn tabatin un chiquita provísión noemá di scopet i munición, nan lo no a reflexioná un momento, i coe Dios su yudanza nan tabata sigur di victoria. Awor, sinembargo, no solamente nan tin di largá, sin impedimiento alguno, lo más abominable socedé, ma considerá nan mes dichoso ainda, si nan i nan jioenan adoptivo no birá també presa dje cogedónan di negro — ¡ Verdad horrible !

Pater Benedicto, un djé misionéronan más valiente, ta proponé su cofrádenan pa él bai den campamento dje árabenan bai entretené e gefe riba su violencia. El kier amenazéle coe ira di sultán di Zanzibar bao di kende su protección e aldeanan di negernan cristian, perteneciente ta na e misión, pará. E proposición ta aceptá, i pater Benedicto ta sali pa su destino.

Osman, e gefe árabe, ta recibí e misionero coe desprecio insultante.

— "Bo i bo protegídonan nos ta largá mientras tantoe coe tranquilidad," él a contestéle coe un sonrisa fría. "Contentá bo coe e siguranza alji i no inquietá bo di lo ke ta pasá fuera di bo misión."

— "Ma bao di esnan koe bo a cogé pa haci nàn catiboe, tin hopi també di nos antiguo jioenan i masjá recien bautizá. Entregá esainan á lo menós."

— "Si bo pagá mi bon pa nan, anto quizás lo mi ta dispuesto."

Cual un puñal, palábranan dje bruto ta traspásá corazón dje misionero. E misión no por disponé di gran suma di placa. I comprando libertad dje catiboenan, esai no ta sirbí pa estimulá avaricia dje árabenan?

Kitanan violentamente lo tabata e único medio justo. ¡ Ai ! ¿ pakikó nan no por a empleá e medio alji, pakiko e impio ladronnan di hende mester a keda impune?

Grito di lamentación ta resoná na e momento alji den orea dje pater irresoluto.

b. van de betrekking van Gezaghebber van St. Martin N. G. aan den heer J. Möller, koloniaal ontvanger;
terwijl,
c. de heer J. Debrot, 2e. commies ter Gouvernements Secretarie, tevens Archivaris en hulp-ambtenaar van den Burgerlijken stand, tijdelijk belast is met de waarneming der betrekking van Koloniaal ontvanger.

---

is de heer C. Statius Muller hoofdcommies ter Gouvernements Secretarie, belast met de waarneming der betrekking van hoofdcommies ter administratie van financiën, tevens Secretaris van de Gouvernementsbank, gedurende de afwezigheid met verlof van den heer A. J. C. Krafft.

---

is, met ingang van 1e April a. s.;
a. De heer G. R. Zeppenfeldt, eervol ontslagen als Griffier van het Kantongerecht op Bonaire, en tevens ontheven van de verdere hem opgedragen functiën;
b. genoemde heer Zeppenfeldt benoemd tot 2e. commies, tevens belast met de functiën van Archivaris, en tijdelijk werkzaam gesteld ter Gouvernements Secretarie; en
c. de heer A. C. de Veer, adjunctcommies ten Parkette van den Procureur-Generaal, benoemd tot Griffier van het Kantongerecht op Bonaire, tevens belast met de functiën van Notaris Hypotheekbewaarder, Adjunct-IJker en scheepsmeter, zoomede met de werkzaamheden van Kolonialen schrijver.

---

is aan den heer B. Bakker, gepensioneerd officier van gezondheid der 1e. klasse bij de Koninklijke Nederlandsche Marine, thans te Paramaribo, de functiën van Gouvernements-geneeskundige op St. Martin N. G. opgedragen.

---

is aan den heer A. J. C. Brouwer, Gezaghebber van Saba, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

---

is aan den heer A. Martis, Chef van het Bouwdepartement, met ingang van 16 Maart e. k., op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend, met dankbetuiging voor de vele en langdurige diensten, door hem aan de kolonie bewezen.

1°. is: met ingang van den 16 Maart 1893 het Bouwdepartement alhier opgeheven, en in de plaats daarvan in het leven geroepen een "Departement voor Openbare werken."
2°. bepaald:
a. dat tot het Departement voor Openbare werken zullen behooren alle landsgebouwen met hun inventaris, de fortificatiën enz., de landseigendommen (voor zooverre deze niet tot het domein behooren) benevens de straten, kaden en wegen met hunne verlichting, en het uitbaggeren en in goeden staat houden van de publieke wateren.
b. dat aan het hoofd van dat Departement zal gesteld worden een Directeur voor Openbare werken.
c. dat opgeheven worden de betrekkingen van Administrateur bij het Bouwdepartement, belast met de werkzaamheden vroeger opgedragen aan den Civielen Magazijnmeester, en van Opzichter, belast met het toezicht over de stoomwerktuigen en het verder materieel voor de baggerwerken.

---

zijn de heeren J. A. de Veer, Administrateur bij het Bouwdepartement, tevens belast met de functiën vroeger den Civielen Magazijnmeester opgedragen, en C. L. Timmer, opzichter, belast met het toezicht op de stoomwerktuigen en het verder materieel voor de baggerwerken, met ingang van den 16 Maart 1893, op wachtgeld gesteld.

---

is de heer M. J. Selhorst, 1e. Luitenant der Artillerie, benoemd tot Directeur van het Departement voor openbare werken, met ingang van den dag, waarop hij den militairen dienst zal zijn ontslagen.

---

is aan den heer A. Martis, eervol ontslagen Chef van het Bouwdepartement,— onder den titel van Gouvernementslandmeter, opgedragen de landsgronden op Curaçao, die nog niet zijn uitgegeven, op te nemen en in kaart te brengen.

---

is aan den heer M. H. Daal 2e. Luitenant bij de dienstdoende stedelijke schutterij alhier zes maanden buitenlandsch verlof verleend.

---

is de heer H. J. T. Boomgaart met ingang van den 16 Maart e. k. werkzaam gesteld op het bureel van den Directeur van het Departement voor Openbare werken.

Met het oog op het bepaalde bij art. 15 van P. B. 1892 N°. 22, wordt hierbij bekend gemaakt, dat de gelegenheid tot verzending van postwissels naar Italië opengesteld zal worden op den 1n. April 1893.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Carlos Quintero, Ilodia Dortalina, te Sabana, Paula Munzi, Antonio Perez, Joaquin Cuello, Mathew Balmer, Venilia Eiman, Simon Correa, Diego Antonio Serrano, Eloisa Minchin de Harrison, Virginia Ojenio, M. Terret, Juan Antonio Silva.

BUITENLAND.

Rome.— Consistorie ten Vaticane gehouden.

In zijne allocutie dankte Z. H. den goeden God, dat Hij hem tot aan zijn jubelfeest heeft gespaard. De Paus ziet in de goede gezondheid, die hij in weerwil van zijnen hoogen ouderdom geniet, een zichtbaar bewijs van Gods schutse over de Kerk in deze roerige tijden.

Paus Leo XIII creëerde vervolgens tot kardinaal: Mgr. Moccenni, substituut ter staatssecretarie; Mgr. Persico, secretaris-generaal der Propagande; Mgr. Di Pietro, nuntius te Madrid; Mgr. Galimberti, nuntius te Weenen; Mgr. Thomas, aartsbisschop van Rouaan; Mgr. Meignan, aartsbisschop van Tours; Mgr. Krementz, aartsbisschop van Keulen; Mgr. Kopp, vorst-bisschop van Breslau; Mgr. Vaszary, primaat van Hongarije; Mgr. Sans y Forez, aartsbisschop van Sevilla; Mgr. Vaughan, aartsbisschop van Westminster; Mgr. Logue, aartsbisschop van Armagh (Ierland); Mgr. Malagola, aartsbisschop van Fermo (Italië); en Mgr. Guarino, aartsbisschop van Messina.

Kardinaal Zigliara, van de Dominicanen, die den 1 Juni 1891 van de orde der kardinaal-diakens werd overgeplaatst in de orde der kardinaal-priesters, is thans verheven tot den rang van kardinaal-bisschop.

Voorts werden een aantal Italiaansche bisschoppen gepreconiseerd.

Na sluiting van het consistorie hadden de gewone receptiën plaats. Aan de te Rome aanwezige nieuwbenoemde kardinalen werd door Pauselijke edelgardes de purperen kalot overgereikt, terwijl andere edelwachten naar de in den vreemde resideerende nieuwe kardinalen vertrokken, om hun de kalot te overhandigen.

Italie.—Berichten uit Rome melden dat de gevangen gezette directeur der Romeinsche Bank, senator Tanlongo, dreigt bescheiden openbaar te zullen maken, waardoor een aantal Italiaansche staatslieden in een kwaad daglicht zullen komen. Van 1875 af zouden de meeste verkiezingen met geld uit de emissiebanken betaald zijn; bij die van 1882 zou de *Banca Romana* het ergst hebben moeten bloeden. Groote sommen zijn er verdeeld onder regeeringsgezinde dagbladschrijvers, bloedverwanten van ministers en afgevaardigden.

De radicale bladen beweren, dat er allerlei onthullingen op til zijn.

—Donderdagavond 26 Jan. ten negen uur ontplofte een kleine looden doos, voorzien van een lange lont, onder de vensters van het Quirinaal, aan de zijde van de straat Venti Settembre. Vele ruiten werden gebroken, en het gas ging uit. De muren van het paleis werden licht beschadigd. Het verkeer langs het paleis werd dadelijk gestaakt. Er heeft geen inhechtenisneming plaats gehad. Men gelooft, dat het een politieke aanslag is.

De koningin verliet het paleis kort na de ontploffing, om het optreden van Sarah Bernard in den nationalen schouwburg te gaan bijwonen.

-- De politie heeft geen spoor kunnen ontdekken van de daders van den aanslag tegen het paleis van koning Humbert. Dientengevolge zijn de schildwachten aan het Quirinaal versterkt, en wordt op ieder een, die er binnen gaat, scherp toezicht gehouden.

— De parlementaire enquête, die de oppositie in de Italiaansche Kamer in zake het bankschandaal verlangde, is opnieuw onderdrukt. De Kamer heeft op voorstel der regeering met 274 tegen 154 stemmen besloten de door de oppositie gestelde moties tot over drie maanden te verdagen. Men zegt, dat Giolitti dezen uitslag alleen bekomen heeft door zijne toezegging aan verscheidene parlementaire groepen, dat hij de ministers Grimaldi, Lacava en Martini zal opofferen.

De regeering stelt alles in het werk, om de zaak te smoren. Zij heeft de *Moniteur de Rome* in beslag doen nemen, die in een groot artikel betoogde, dat door de onthouding van de Katholieken het regeeringspersoneel in Italië geheel bederft, en Italië ten slotte, om niet geheel tot ontbinding over te gaan, zelf eerst de hand zal moeten reiken aan de Kerk. *Putrescat ut resurgat*: dat het bederve, opdat het herleve! was het motto van het geïncrimineerde artikel.

Bederve bestaat er buiten kijf. Zelfs de regeering heeft het niet durven laten, Monzelli, chef van dienst in het ministerie van koophandel, te doen arresteeren. Er was nl. een brief van hem ontdekt, waarin hij den directeur der Romeinsche Bank waarschuwde, dat een inspectie op til was, zoodat deze zorgen kon, de zaken in orde te maken. Indien dat niet kon, zou Monzelli, door zich ziek te melden, de inspectie doen uitstellen.

De *Commercio Italiano* zegt: In de laatste dagen is eene aanzienlijke partij „ministerieële" wissels uit de Bank gelost met behulp van voorschotten eener particuliere kas; maar dat kan uit de boeken niet de vermelding der gedane operatiën wegnemen.

— Te Viterbo en omstreken zijn 38 personen gearresteerd als verdacht eene rooverbende te vormen. Daaronder bevinden zich de burgemeester van Montalto, de gemeentesecretaris en een gemeenteraadslid. Voorts is nog een Kamerlid, baron Giacono, wegens struikrooverij aangehouden.

Frankrijk.-De heer Renouard, redacteur van de *Liberte Catholique* te Poitiers, verklaart, dat een aanzienlijk magistraat Panama-aandeelen heeft ontvangen, om den steun der vrijmetselarij voor de maatschappij van De Lesseps te verwerven. Bedoelde persoon, wiens naam door Renoard aan de Justitie is genoemd, is een grootwaardigheidsbekleeder van de vrijmetselarij en heeft met zeker rumoer van zich doen spreken ter gelegenheid van het laatste maçonniek convent te Parijs. Renouard heeft de Justitie uitgenoodigd, huiszoeking te doen bij den bankiers van Poitiers, waar men volgens hem merkwaardige stukken zal vinden.

— Het aangekondigde Tunis-schandaal is naast de Panama-zaak losgebarsten.

De *Libre Parole* maakt een brief

— "¡Tata! ¡Tata! ¡Librá nos ¡Coemprá nos libertad! ¡Bo tabata semper tan amoroso, tan bondadoso pa nos! ¡Ser compasivo awor tambe! " Asina e esclávonan na cepo tabata implorá, ora nan a tendé proposición dje gefe árabe.

E misionero a kità cara, secá lágrima di su wowo. Reflexionnan di cualquier naturaleza mester a embarguéle na presencia di tal escena desgarradora. Un muchá homber negro tras di otro, un muchá muger negra tras di otra a bai pasando na posesión dje pater; I coe verdadero júbilo él mes tabata bai los cepo dje pobercitonan loco di alegría.

"Dje suma koe él a bini coe n'éle, a sobréle bien poco. E misionero tabata preparando pa abandoná e campamento coe su emancipádonan. Lamentación, grito di piedad, di esnan koe ta keda atrás, tabata penetrá más i más duro den su oido. Kier ó no kier, e misionero mester a keda sordo na toer e gritonan, aunké nan tabatá destrozá su corazón. Ya, él a camna pasá mayoria dje catiboenan, ora un pober negra a cogé falda di su talar (bisti) largo tené convulsivamente. Coe dulzura él a tratá di los fô dje muger, ma en vano, él a tenéle bien duroe.

—"Kedá, tata, kedá! ¡Coemprá ainda un sô mas liber! ¡Sí, un solito más!" Coe e palábranan aljí e negra a moestra manoe riba un mancebo pará un banda djé ótronan i abismá den cordamentoe sombrio. Su manoe- i pianan també ta cadená, i si nos ta equivocá nos, su cadénanan ta muchoe más pisá koe dje ótronan. Sin embargo ni un solo momento él a aprobá lamentación i súplicanan di su compañeronan di suerte. Orguljo i firmeza ta distintamente visible den su hermosa fisionomía varonil.

Un alegría dolorosa a presentá den cara dje misionario.

—"¡Paul! ¿ta bo? ¡A bó, un di mi mejor jioenan!" e pater a esclamá i él a boelá bai cerca e mancebo. "Ai cieloe! ¡ojalá mi por libertá bo ainda!"

—"Anto lo bo mester disponé di tres bê asina tantoe placa manera bo ta posedé," e traficante di negro a observéle maliciosamente. "¡E pieza aljí, bo no ta obtenéle asina barata manera, bo a haljá e ótronan! ¡Mirá su pechoe, su schoudernan, pa gusto, mirá ki un lomba ba lente! El por cargá un carga doble di voor. I además mi intención ta di deshogá, di un manera hinteramente particular, mi venganza coe e mancebo atrevido i obstiná aljí."

Candela tabata boelá fô di wówonan dje joven negro.

—"Reservá bo palábranan:" él dici orguljosamente coe e árabe. "Maské mes e bon pater kièr a coempra mi liber, lo mi aconsejéle di no haciéle. "Sí, tata," asina él a dirigiéle na e misionero asombrá, "mi ta joven i mi por soportá muchoe. "Larga mi na mi suerte. ¡Ma coemprá es un aki! ¡Den nomber di nos Mama den cielo, mi ta pidi bo di hací esai!" I él a moestrá manoe riba su mama corporal. Un batalja di carácter di más noble a principiá awor entre e negra i su jioe homber.

E traficante di negro tabata apoyá e jioe, pasobra fô dje debil muger lo él no por a sacá di poersí gran cos. I asina anto e misionero mester a accedé porfin na ruego dje joven negro generoso i él a ofrecé resto di su placa pa libertad di Paul su mama. Sinembargo e emancipada mes tabata parcé inconsolable.

Momento di separación a yegá. Presa di dolor casi frenético, e pober muger a cogé su jioe brazá pa última vez. Su lipnan a kedá ta cologá na esnan dje mancebo, él a keda ta miréle den su wówonan, tabata como si fuera él kier a imprimí pa semper cara di su jioe den su memoria.

—"Ta basta, pobercita mama," e misionero a exhortéle porfin. "Moestrá awor, koe bo ta cristian. I maské mes lo bo no bolbé mira bo Paul riba e mundo aki, aljá den cielo di cristiannan koe mi a papiá bo asina tantoe di dj'éle, aljá lo bo haljéle atrobé." Ma e mama infeliz no tabata tendé e palábranan aljí. Desmayá él a caí na pia di su jioe. Inquietud pa e jioe, temor, koe su suerte futuro tabata inspiréle, a hací él perdé conocementoe pa algún rato.

—"Toemá es aki, Paul," e misionero dici na vos baja coe e joveu, na momento koe é traficante no tabatá mirá nan, i él a hincá un escapulario di Inmaculata Concepción den e manoe na cepo. "Ta e signo di distinción koe jioenan dje Mama celestial ta cargá. Na momentoe di peligro, paséle na bo garganta, *¡María ta yuda!*" Lo bo experimentá esai. ¡I keda fiel i firme!"

El ta continuá.

openbaar, waarvan zij het oorspronkelijkheid bezit. Deze is in 1889 geschreven door baron De Billing, toen gezant van Frankrijk te Tunis.

In dat stuk verklaart De Billing, dat de inlandsche veldheer Hamida-ben-Ayaid, die een belangrijk proces tegen den bey had verloren, te Parijs steun kwam zoeken voor een appèl. Hij maakte kennis met minister Rouvier, die hem zeide, dat om zijn proces te winnen, het gerechtshof van Algiers anders moest worden saamgesteld. Hiermede wilde hij zich belasten, mits generaal Ben-Ayad hem 200,000 frs. betaalde, waarvan 50,000 vooruit. De Arabier wilde wel toeslaan maar verlangde, dat, als hij zijn proces verloor, hij de 50,000 frs. terug zou krijgen. Rouvier weigerde, en de zaak viel in het water.

— In zijn slotpleidooi heeft advocaat Barboux zijne verwondering uitgesproken, dat hij op de bank der beschuldigden een oud-minister mist, die op de Kamer-tribune erkende, dat hij zijne medewerking had verleend aan de uitdeeling van gelden der Panama-maatschappij onder de pers.

— Het officiëel verslag over de lijkschouwing van Reinach is nog niet openbaar gemaakt. Men verzekert dat het geneeskundig rapport niets anders zal behelzen dan de verklaring, dat het lijk reeds in zoo vergaanden staat van ontbinding verkeerde, dat scheikundig niet meer was na te gaan, of zich vergif in de ingewanden bevond, en de oorzaak van den dood dus niet meer is vast te stellen.

Duitschland.—Wat de officieuze bladen ook beweren, de stemming in Duitschland blijft ongustig jegens het legerwetsontwerp. De militaire commissie uit den Rijkdag vergaderde weer, ; zij wierp tal van bedenkingen op, onderzocht, redeneerde, aarzelde en heeft nog niet kunnen besluiten hare algemeene beraadslagingen ten einde te brengen.

De regeering zorgt er wel voor, hoe groote, eer ook aan den Czarewicz wordt bewezen, dat het volk niet kunne zeggen: zie eens aan, de verstandhouding met Rusland is zoo prachtig, dat wij vooreerst niet aan legerversterking behoeven te denken. Neen, de houding van keizer Wilhelm tegenover den Russischen kroonprins is wel uiterst hoffelijk, maar veelzeggend tevens.

In de Alexander-kazerne werd gisteren door de officieren van het regement, waarvan de Czaar eerebevelhebber is, aan diens zoon een ontbijt aangeboden. De keizer vergezelde zijnen gast en bracht er een toost uit. Hij huldigde den Czaar als „den voornaamsten onzer kameraden" en als den drager van eeuwenoude monarchale tradities; hij herinnerde aan de innige betrekkinken, die in vroeger tijd de Russische en Pruisische konigshuizen verbonden, en, „die dikwijls in het slagveld met hun bloed bezegeld werden." De Keizer eindigde met een hoera voor den Czaar.

In Frankrijk zal de zinspeling van Wilhelm II op den gezamenlijken strijd van Pruisen en Russen, tegen den Franschen onverweldiger in het begin van deze eeuw, weinig genoegen verwekken. In Duitschland trekt het daarentegen de aandacht, dat de keizer alleen van *vroegere* vriendschapsbanden met Rusland gewaagde.

De Czarewicz was voorzichtig genoeg zich in zijne dankbetuiging te bepalen tot een dronk op de gezondheid des keizers en op het Alexander-regiment.

De diplomatieke betrekkingen tusschen Duitschland en Rusland zijn zoo bijzonder gunstig niet. Nog altijd is men bezig met onderhandelingen over het sinds een jaar in kwestie zijnde handelstractaat. Rusland is toeschietelijker dan Duitschland, daar het eenvoudig behandeling op den voet der meest begunstigde natie verlangt. Duitschland stelt hoogere eischen en vraagt niet minder, dan dat Rusland zijne toltarieven verlage.

— De kolonel van het 8e regiment Wurtembergsche infanterie, in garnizoen te Ludwigsberg, is kras opgetreden tegen de soldatenmishandelingen. Een recruut was zoo getergd, dat hij zich een vinger van de rechterhand had afgehouwen, alleen om van het kazerneleven vrij te komen.

— De kolonel liet alle officieren en onderofficieren voor zich front maken en verklaarde, dat hij iederen superieur, die een ondergeschikte mishandelde, beschouwde als een karakterlooze en eerlooze, wijl de beleedigde niet in staat is, zonder de zwaarste straffen te beloopen, met gelijke munt te betalen. De kolonel riep daarop de manschappen voor zich en vertelde hun, dat het niet alleen hun recht maar hun plicht is, klacht in te brengen over iedere mishandeling. Soldaten, die *geen* rapport erover maakten, zou hij streng straffen; mishandelingen zou hij in geen geval dulden.

—De beroemde pastoor van Wörrishofen is door den prins-regent Luitpold van Beieren ten hove genoodigd. Pastoor Kneipp zat met de leden der koninklijke familie aan de middagtafel aan en ondervond de grootste onderscheiding van alle leden der hofhouding.

— Keizer Wilhelm heeft weder eens een dier gevleugelde woorden gebezigd, waaruit zijn onbeperkt zelfvertrouwen spreekt, en die hem zekere faam hebben bezorgd. Vrijdag zond hij den voormaligen minister van justitie, Friedberg, bij diens tachtigsten geboortedag zijn portret met het onderschrift: *Nemo me impune lacessit.* (Niemand hoont mij ongestraft.)

Zwitserland.—Het volk van het kanton Schaffhausen heeft van zijn recht van initiatief gebruik gemaakt, om bij het parlement een wetsvoorstel tot het wederinvoering van de de doodstraf aanhangig te maken. Reeds veel meer dan de bij de wet vereischte duizend handteekeningen zijn geleverd, zoodat het parlement de zaak in behandeling zal moeten nemen.

Spanje.—De Koningin-Regentes heeft den infant Antonio van Orleans en zijne gemalin Eulalia opgedragen, haar bij de opening der wereldtentoonstelling te Chicago te vertegenwoordigen. Don Antonio is een zoon van den bekenden hertog van Montpensier; zijne gemalin is de jongste zuster van den vorigen koning.

Servie.—Zooals wel te verwachten, was, doen de politieke gevolgen van Milan's verzoening met zijne echtgenoote zich reeds gevoelen. De schismatieke synode, die zeer gemakkelijk te vinden was voor het uitspreken der echtscheiding, heeft zich weer even welwillend geleend tot het constateeren van de hereeniging, en over veertien dagen zal het koninklijk paar samen te Belgrado aankomen en daar ten hove van zijn zoon verblijven.

Nu het gaat moeielijk, of liever het kan rechtens in het geheel niet, om het benoemde regentschap ter wille van Milan weer af te zetten. Men heeft een ander middeltje gevonden. De regent Belimarkovicz heet door eene hersenziekte te zijn aangetast, die zelfs zijne overbrenging naar een verplegingsgesticht noodzakelijk zou kunnen maken.

Engeland. — Cornelius Herz kwam volgens de *Liverpool Post*, laatst tot de ondekking, dat zijn brieven onder de oogen der Fransche politie kwamen. De post was dus niet meer te vertrouwen, en Herz diende zich te voorzien van zijn eigen koerier. Hij vond die in een jonge dame. Deze reist dagelijks tusschen Parijs en Londen heen en weder en bezorgt de briefwisseling van Herz met zijn Parijsche vrienden.

— De influenza begint zich weer epidemisch in het Vereenigde Koninkrijk te vertoonen. De vorige week stierven te Londen alleen zeventien menschen daaraan, om van het aantal zieken en halfzieken niet eens te spreken. Ook in andere deelen van het land vertoont de griep zich min of meer dreigend.

Rusland.—De Russische regeering heeft ter gelegenheid van den hondersten verjaardag der tweede verdeeling van Polen in alle Poolsche steden het houden van parades en feestelijke godsdienstoefeningen voorgeschreven. De gouverneur van Polen, generaal Gourko, gaf tevens bals, waarop hij den Poolschen adel dwong te verschijnen. Bloediger vernedering is wel nauwelijks denkbaar. De Polen hopen, dat het bericht bevestigd wordt, als zou Gourko tot minister van oorlog worden benoemd. Een slechteren governeur kunnen zij bijna niet krijgen; alle verandering is in dit geval zeker verbetering.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een distantierit van 400 uur zal ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling te Chicago gereden worden door „Cowboys" uit Nebraska en Dakota. Het uitgangspunt zal Deadwood, een stad in Zuid-Dakota zijn, en het doel van den tocht het paleis van den staat Nebraska op de tentoonstelling. Aan prijzen zijn behalve een gouden medaille, 15000 dollars uitgeloofd. Driehonderd ruiters zullen aan den kamp meedoen. Op 15 Mei vertrekken de mededingers. Deze rit is ruim 3½ maal zoo lang als de afstand Berlijn-Weenen. De eenige moeilijkheid is het houden eener goede contrôle op de Cowboys, die niet bijzonder nauwgezet schijnen te zijn.

De langste telephoonlijn der wereld is den 17 en October in werking gesteld.

De burgemeesters van New-York en Chicago, de heeren Mashburne en Grant, hebben op dien dag 's namiddags te 3 uur voor de eerste maal per telephoon een gesprek gevoerd. De heer Grant wenschte zijn collega geluk met de voltooing der lijn, die de beide grootste steden van Amerika verbindt en de langste der wereld is. Elk woord was zeer duidelijk te verstaan. Het aanleggen der lijn heeft tusschen de vier en vijf millioen dollars gekost. Ze is 1520 K. M. lang. De palen zijn van kastanjehout vervaardigd, en alle meer dan 35 M. hoog.

De draden worden door 42,250 palen gedragen en zijn geheel van koper; zij wegen 413,250 K. G.

Jay Gould, de bekende Amerikaansche kapitalist, is overleden. Hij was de zoon van een arm landbouwer uit Roxburg. Op 12jarigen leeftijd deed Gould's vader hem al onder de menschen, Hij kreeg slechts 2 shilling mede. Hij werd deelgenoot en later eigenaar van eene scheepstimmerwerf; hij richtte daarna eene leerlooierij op, en stichtte toen de stad Gouldsborough. Op 32 jarigen leeftijd maakte een "coup de bourse" hem eigenaar van den Erie-spoorweg, waarmede de grondslag tot zijne fortuin gelegd was. Van 1873 af was hij meester van de geldmarkt. In 1889 werd zijn vermogen geschat op 687,500,000 gl.; zijn jaarlijksch inkomen op 35 millioen.

Het Londensche postkantoor heeft op een druk punt in de City, voor den ingang der beurs, bij wijze van proefneming, een automatisch toestel doen plaatsen. Door daarin in penny te werpen, krijgt de kooper een envelopppe, waarin een kleinere enveloppe en kaart. Op die kaart kan hij, rustende op een kleinen lessenaar, die tegelijkertijd naar beneden valt, een boodschap schrijven. Tevens wordt door middel van een electrische schel een looper van het naaste postkantoor gewaarschuwd, die den brief uit het toestel neemt en direct bezorgd. De kosten daarvan moeten gesloten worden in de buitenste enveloppe, waarin ook de te verzenden brief zich bevindt.

De kosten van dezen expres dienst bedragen drie stuiver per Eng. mijl. Het gewone port behoeft niet betaald te worden. Desnoods kan men ook het gebruik van een cab bevelen, doch moet dan den prijs daarvan ook in de buitenste enveloppe sluiten. Is het gedrag daarvan onvoldoende, dan wordt het ontbrekende van den geadresseerde ingevorderd.

Indien de proefneming slaagt, zullen dergelijke toestellen ook op meer punten in de stad geplaatst worden.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *25 Febrero.*— Mr. Charles de Lesseps a apelá su sentencia delante Corte di casación.

Cámara ta discutiendo un lei pa haci corredornan di bolsa pagá impuesto.

Mr. Jules Ferry ta eligí presidente di Senado.

Mr. Ribeiro ta eligí presidente di gabinete na Lisboa.

Londres.— Banki Hilton ta declará na quiebra.

E proposición pa averiguá operacionnan di bankinan italiano a ser rechazá.

Renta francés 98.

Paris, *Marzo 1.*—Cámara a adoptá un ley pa suspendé toer proceso civil contra Compañía di Panamá.

Discurso di Mr. Jules Ferry, ora él a ocupá presidencia di Senado, a hací un impresión favorable.

Tabatin un duel entre Mess: Lissagary i Dumontiel. Dumontiel a salí heridá.

Coe 335 contra 57 voto, Parlamento a aceptá un lei pa haci courantnan responsable di toer publicación di Hacienda.

Londres.—Ministro di Rel: Ext: a participá Cámara di Comunes, koe embajador alemán na Venezuela ta encargá di exigí un investigación dje asesinato di un inglés, i di maltrátonan cometé coe un otro inglés pa venezolánonan. El a bisa també koe e 30 por ciento di derecho adicional riba mercadería inglés ta existí ainda; i él ta criticá fuertemente e siuación actual, i alji den lo ta necesario di trecé un cambio.

Renta francés 98,35.

EL DOCTOR HERRERA DE SAN SALVADOR

"Solo esperaba que llegase la hora suprema de entregar mi alma á Dios."

"Me hallaba cerca de la tumba," añade, "y habia puesto en regla mis asuntos, á fin de estar preparado para cuando llegase la muerte."

Ahora bien, si un hombre fuese sentenciado á morir dentre de una semana, á manos del verdugo, ó dado el caso que se encontrase solo en una isla estéril, sin alimento, agua ó abrigo, sería natural que previese una muerte próxima y cierta. Sin embargo, tal vez su alarma fuese la peor parte de la situación. Todo dependería de un rescate posible. Hombres hay que han sido librados de inminentes peligros, y por otra parte, otros han perecido cuando no existía ni apariencia de peligro.

El caso á que aquí hacemos alusión es el de Don Francisco Lefontes de San Salvador. En su carta, fecha 6 de Setiembre 1892, emplea las palabras precitadas y añade: "He estado postrado en cama durante tres meses, sin que supiese yo cuál fuese mi enfermedad. Tenía las manos y los piés helados, la lengua cubierta, la piel y los ojos amarillentos, y faltábame el apetito. El vientre se encontraba constipado aunque suave al tacto, experimentaba yo somnolencia, mal paladar, dificultad en la respiración, mis orines eran de color subido, y podían observarse otras condiciones alarmantes.

"Mi ánimo se sentía abatido, y toda esperanza había concluido para mí. Cuanto pasaba á mi alrededor me era indiferente, todo lo cual me convenció de que mi fin era próximo. Rehusé tomar más medicina y sólo anhelaba el momento en que la muerte pusiese fin á mis padecimientos.

"Ya fuese por casualidad ó á instancias de unos amigos que hicieran caso omiso de mi petición, vino á visitarme á esta época el Doctor Dn. Tiberio Herrera, eminente médico y miembro de la Sociedad Médica de esta República.

"Después de haberme examinado con mucho detenimiento, el Doctor Herrera me dijo: "Me encargaré de curar á V., no por medio de una de mis recetas no obstante, sino mediante un remedio descubierto muchos años há por una antigua enfermera alemana cuyo nombre es conocido hoy por todo el orbe, y es el de la Madre Seigel. Su medicina se llama el Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

"Por más que las palabras del Doctor Herrera fuesen halagüeñas, fué con gran repugnancia que consentí finalmente en tomar la medicina que me recomendaba. Sin embargo, me decidí por último y despues de haber tomado el Jarabe durante cinco días, nueva vida parecía producirse en mí. La aurora del porvenir mostrábase más brillante y grata. Du-

tante algunas semanas más, continué tomando la medicina de la Madre Seigel, y terminado ese periodo mi salud se hallaba restablecida nuevamente, y tal es el estado de la misma hoy por hoy, que soy el objeto de envidia de muchos de los que me conocen.

"Jamás dejaré de estar agradecido á la bendita antigua enfermera alemana por su maravilloso específico, como igualmente al Dr. Herrera por su bondad y energía en recomendármelo con insistencia.

"Están Vds. en plena libertad de publicar esta carta si lo desean y saluda á Vds. respetuosamente su muy atto S.S.,

"FRANCISCO A. LEFONTES."

Felicitamos cordialmente á nuestro corresponsal por su restablecimiento. La muerte puede haber estado tan cerca de él como él lo creía, sin embargo, es cosa cierta que la prolongación de la vida en el estado en que se encontraba, no hubiera resultado ser otra cosa que dilatado padecimiento y desdicha. Su enfermedad fué la indigestión y dispepsia, de la cual el malestar y dolencias que esperimentara, no eran más que las consecuencias y síntomas.

El remedio al cual debe su cura, ejerce su acción sobre el estómago, hígado, riñones, y en verdad, sobre todo el sistema digestivo y nervioso, como ninguna otra medicina la ejerce. Todo enfermo debería saberlo y buscar remedio en él. Miles lo conocen pero millones lo emplearían de conocerlo.

Prolonga la vida y dá aquello sin lo cual aun la vida es sin valor, á saber, la salud y el bienestar. 3

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	3	Feb.	15	Feb.	25	Maart.	7	Maart	16	Maart.	25
Komt aan te CURAÇAO	„	9	„	21	Maart.	3	„	13	„	22	„	31
Vertrekt van „	„	10	„	22	„	4	„	14	„	23	April.	1
Komt aan te PTO. CABELLO	„	11	„	23	„	5	„	15	„	24	„	2
Vertrekt van „	„	11	„	23	„	6	„	15	„	24	„	3
Komt aan te LA GUAYRA..	„	12	„	24	„	7	„	16	„	25	„	4
Vertrekt van „ ..	„	17	„	28	„	9	„	18	„	28	„	7
Komt aan te PTO. CABELLO	„	18	Maart.	1	„	10	„	19	„	29	„	8
Vertrekt van „	„	18	„	1	„	10	„	20	„	29	„	8
Komt aan te CURAÇAO	„	19	„	2	„	11	„	21	„	30	„	9
Vertrekt van „	„	21	„	3	„	13	„	22	„	31	„	11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	22	„	4	„	14	„	23	April.	1	„	12
Komt aan te NEW-YORK..	„	28	„	10	„	20	„	29	„	7	„	18

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb.	22	Maart.	4	Maart.	14	Maart.	23	April.	1
Komt aan te MARACAIBO......		23		5		15		24		2
Vertrekt van "		28		10		19		29		8
Komt aan te CURAÇAO........	Maart.	1		11		20		30		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.